

ΑΡΙΣΤΕΡΗ ΑΝΑΣΥΝΘΕΣΗ

ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟ ΑΡΧΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

Όπως διαμορφώθηκε στην Δ' Συνδιάσκεψη

Αθήνα Μάης 2010

ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟ ΑΡΧΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

1. Οι βασικές οργανωτικές αρχές στις οποίες στηριζόμαστε είναι:

1. Η ανοιχτή και δημοκρατική λειτουργία ως προϋπόθεση της ενότητας
2. Η συνεχής ατομική και συλλογική αυτοκριτική
3. Η προσπάθεια όλοι οι σύντροφοι να αναλαμβάνουν την ευθύνη της χάραξης της γραμμής και της καθοδήγησης της πολιτικής δουλειάς της οργάνωσης και να μην την αναθέτουν σε άλλους
4. Η συνεχής προσπάθεια ώστε την πραγματική ευθύνη της καθοδήγησης της πολιτικής δουλειάς να την έχουν οι πυρήνες και τις ολομέλειες.
5. Η οργανική σύνδεση ανάμεσα στους πυρήνες και τα συντονιστικά όργανα, η διαρκής έκθεση των οργάνων στις αντιφάσεις που αναδεικνύονται από τις διαφορετικές εμπειρίες στους κοινωνικούς χώρους
6. Η ουσιαστικά δημοκρατική λειτουργία που να στηρίζεται όχι μόνο στην ανοχή της διαφωνίας και της αντίθεσης αλλά και στην κατοχύρωση ότι οι αντιθέσεις όχι μόνο θα αναπαράγονται αλλά και αποτελούν παράγοντα διαρκούς δημιουργικού εμπλουτισμού της πολιτικής γραμμής
7. Η δυνατότητα να έχουν χώρο έκφρασης στην οργάνωση και τα όργανα όλες οι τάσεις και οι απόψεις, όλες οι διαφορετικές εμπειρίες
8. Η συνεχής προσπάθεια για το ανέβασμα του επιπέδου της πολιτικής στράτευσης
9. Η άρνηση των παγιωμένων ιεραρχιών και η συνεχής προσπάθεια για την αποπροσωποποίηση οργάνων και λειτουργιών
10. Η εξασφάλιση όλων των όρων ώστε τα όργανα να λειτουργούν πάντα, να μην μπλοκάρουν, να μπορούν να υλοποιήσουν το σύνολο των λειτουργιών τους
11. Η δημιουργική αξιοποίηση της αρχής της ανακλητότητας και της λογοδοσίας απέναντι στους πυρήνες
12. Η συνεχής προσπάθεια να έχουμε μια αντιστοίχιση ανάμεσα στην πολιτική δράση και την κοινωνική πρακτική των μελών της οργάνωσης με τρόπο που να τείνει προς την ενοποίησή τους.

2. Αφετηρία των οργανωτικών αρχών της Αριστερής Ανασύνθεσης είναι ο χαρακτήρας της ως μιας μεταβατικής πολιτικής οργάνωσης που αναφέρεται στον κομμουνισμό και που στοχεύει να συμβάλει μαζί με άλλες τάσεις, οργανώσεις και αγωνιστές στην ανασυγκρότηση του κομμουνιστικού κινήματος και της επαναστατικής αριστεράς των καιρών μας, στη δημιουργία του νέου πολιτικού φορέα της εργατικής τάξης, στον αγώνα για την ανατροπή της καπιταλιστικής κοινωνίας, για τη δικτατορία του προλεταριάτου, την εγκαθίδρυση μιας κομμουνιστικής κοινωνίας δίχως καταπίεση και εκμετάλλευση. Είναι οργανωτικές αρχές που προσπαθούν να βοηθήσουν την πολιτική μας κατεύθυνση για την ανασύνθεση της ριζοσπαστικής αριστεράς μέσα από την συνοικοδόμηση ενός μαχόμενου αριστερού αντικαπιταλιστικού πόλου στις σημερινές συνθήκες, ικανού να γειώνεται σε κρίσιμους κοινωνικούς χώρους, να μπορεί να εκπροσωπεί, έστω μειοψηφικά, τμήματα των λαϊκών τάξεων, να μπορεί να παράγει πολιτικά αποτελέσματα.

3. Το πολιτικό - ιδεολογικό πλαίσιο μέσα στο οποίο κινείται η οργάνωση αναφέρεται στο μαρξισμό, τη λενινιστική τομή και την εμπειρία της πολιτιστικής επανάστασης. Σε μια μαρξιστική θεωρία που, θέτοντας στο επίκεντρο της ανάλυσής της τις ταξικές σχέσεις κυριαρχίας και εκμετάλλευσης, αποτελεί τη μόνη επαρκή και συνεχώς εμπλουτιζόμενη θεωρία, τη μόνη ικανή να ερμηνεύσει τον κόσμο γύρω μας. Που ανανεώνεται από την διαρκή σύγκρουση απόψεων και ρευμάτων στο εσωτερικό της. Μια μαρξιστική θεωρία που βρίσκεται σε διαρκή διαπλοκή με τις μάζες, που συμμετέχει και τροφοδοτείται από τις κοινωνικές πρακτικές. Που επικαθορίζεται από την εξέλιξη και τις καμπές της πολιτικής, οικονομικής και ιδεολογικής πάλης των τάξεων, προσπαθώντας να θέσει τις προϋποθέσεις της επαναστατικής προοπτικής.

4. Η οργάνωση ορίζεται από όλο το φάσμα των ιδεολογικών και πολιτικών σχέσεων που συνέχουν τα μέλη της, όπως αυτές αναδεικνύονται μέσα από την κοινωνικοπολιτική της πρακτική, τις ιδεολογικές της κατευθύνσεις και την εσωτερική της λειτουργία και έτσι όπως αυτές αποκρυσταλλώνονται στις θέσεις της.

Αποτελεί ενιαίο πολιτικό σύνολο, με αυτοτελείς συλλογικές λειτουργίες και όργανα, και όχι άθροισμα είτε ομοσπονδία ξεχωριστών τάσεων, ομάδων, πυρήνων ή αγωνιστών.

Οι θέσεις και η στρατηγική της οργάνωσης δεν αντιμετωπίζονται με τρόπο στατικό, αλλά ως μια δυναμική και διαλεκτική διαδικασία. Αφενός γιατί θα πρέπει κάθε στιγμή να μπορούν πραγματικά να επιβεβαιώνονται μέσα στην ίδια την δοκιμασία της ταξικής πάλης. Αφετέρου γιατί θα πρέπει συνεχώς να επιβεβαιώνουν την απήχηση και την αποδοχή τους από τα ίδια τα μέλη της οργάνωσης. Σε αυτό αποσκοπούν όλες οι προβλέψεις του καταστατικού που εξασφαλίζουν μια συλλογική και δημοκρατική διαδικασία σχεδιασμού και απόφασης.

5. Μέσα από την λειτουργία της η οργάνωση προσπαθεί να αναλύει την κοινωνική πραγματικότητα και τις αντιφάσεις της, να χαράζει γραμμή μαζών. Να την δοκιμάζει με συνέπεια, σταθερότητα και διάρκεια στην πράξη, να επανατροφοδοτείται από την δοκιμασία της στις μάζες. Παράλληλα, να διαπαιδαγωγεί νέους αγωνιστές που να μπορούν να συνδυάζουν ιδεολογικές, επιτελικές και πολιτικές ικανότητες και να μπορούν να φέρνουν το λαϊκό κίνημα σε καλύτερες θέσεις έναντι του ταξικού αντιπάλου.

6. Μέλος της οργάνωσης θεωρείται όποιος:

- αποδέχεται την πολιτική της κατεύθυνση και το καταστατικό αρχών λειτουργίας της οργάνωσης, και επιθυμεί να συμβάλλει ενεργητικά στην προώθηση των άμεσων και μακροπρόθεσμων στόχων της,
- εκπληρώνει τις οικονομικές του/της υποχρεώσεις,
- συμμετέχει στις πολιτικές διαδικασίες της οργάνωσης,
- σέβεται τις διαδικασίες, τα όργανα και τους συντρόφους που αποτελούν την οργάνωση.

7. Για την εισδοχή νέου μέλους απαιτείται εισήγηση είτε του αντίστοιχου πυρήνα είτε μέλους του κεντρικού συντονιστικού. Η εισήγηση πρέπει να εγκριθεί από το κεντρικό συντονιστικό, με πλειοψηφία 2/3 των μελών του. Σε περίπτωση που το κεντρικό συντονιστικό απορρίψει πρόταση πυρήνα, τότε το θέμα μεταφέρεται σε ολομέλεια η οποία και αποφασίζει τελειωτικά, με πλειοψηφία 2/3 των παρόντων.

8. Όλα τα μέλη έχουν το δικαίωμα και την υποχρέωση:

- να πληροφορούνται για τις διαδικασίες και τις αποφάσεις των οργάνων, καθώς και τις δραστηριότητες των συντρόφων τους,
- να διατυπώνουν, διακινούν, δημοσιοποιούν τις απόψεις τους. Να καταθέτουν ατομικά ή συλλογικά κείμενα, να συγκροτούν πλατφόρμες και να διαμορφώνουν τάσεις, στο βαθμό που κρίνουν ότι αυτό είναι προς το συμφέρον της οργάνωσης και του κινήματος,
- να εκλέγονται σε όργανα,
- να ασκούν κριτική στις αποφάσεις και στις δράσεις της οργάνωσης συνολικά, των διαφόρων οργάνων αλλά και συντρόφων,
- στο βαθμό που διαφωνούν με τις εισηγμένες αποφάσεις, να δημοσιοποιούν, αλλά και να θέτουν και να παλεύουν στα όργανα τη διαφωνία τους, διατηρώντας τη δυνατότητα της επαναφοράς της διαφωνίας τους σε εύλογο χρονικό διάστημα και ανάλογα με τη σπουδαιότητα του ζητήματος
- να συμμετέχουν και να συμβάλλουν ενεργά στην χάραξη και το ξεδίπλωμα της πολιτικής της οργάνωσης. Να συμμετέχουν ενεργά στις διαδικασίες της οργάνωσης, κυρίως μέσα από πυρήνες και τομείς.
- να δραστηριοποιούνται και να υλοποιούν τις πολιτικές κατευθύνσεις της οργάνωσης, πειθαρχώντας στα καθήκοντα που απορρέουν από τις συλλογικές αποφάσεις και την στρατηγική της

- να υποβάλλουν τον εαυτό τους, αλλά και να συμβάλλουν στα πλαίσια των διαφόρων οργάνων, σε δημόσια ανοιχτή αυτοκριτική, οικοδομώντας μια πολιτική κουλτούρα ατομικής και συλλογικής αυτοκριτικής και όχι αυταρέσκειας.
- να εκπληρώνουν τις οικονομικές τους υποχρεώσεις. Αυτές καθορίζονται για κάθε σύντροφο ξεχωριστά, από τον ίδιο ανάλογα με τις οικονομικές του δυνατότητες.
- να σέβονται και να υπερασπίζονται την οργάνωση και τους συντρόφους τους. Να εφαρμόζουν και να τηρούν όρους συντροφικής ζωής.

9. Ατομικές ή συλλογικές συμπεριφορές μελών της οργάνωσης οι οποίες είτε υπονομεύουν την εσωτερική ζωή και το ξεδίπλωμα της πολιτικής της ομάδας, μπλοκάροντας την αποφασισμένη κίνησή της οργάνωσης θεωρούνται μη αποδεκτές. Τα μέλη της οργάνωσης που ανά συγκυρία διαφωνούν με τις συλλογικές αποφάσεις, δεν υποχρεούνται να συντάσσονται με αυτήν δημόσια. Οφείλουν όμως να προσπαθούν η συνολική τους στάση να μην εμποδίζει την συνολική κατεύθυνση της οργάνωσης. Τέτοιες μη αποδεκτές πρακτικές είναι:

- Η ανάπτυξη ανταγωνιστικών πρακτικών που κινούνται με την πρόθεση να ακυρωθεί η συνολική δυνατότητα της οργάνωσης να εφαρμόζει τις αποφάσεις της.
- Χωριστός, παράλληλος με αυτόν της οργάνωσης, σχεδιασμός και χωριστή υλοποίησή του με την πρόθεση, να εμποδιστεί η οργάνωση να συζητάει, να παίρνει αποφάσεις και να της υλοποιεί.
- Η αδικαιολόγητη αποχή από τα καθήκοντα του μέλους (πολιτική δράση, συμμετοχή στις διαδικασίες των οργάνων)

Η οργάνωσης και τα μέλη της οφείλουν να αντιμετωπίζουν με αυτοπεποίθηση τις παραπάνω πρακτικές. Η αντιμετώπιση οφείλει να λαμβάνει υπόψη της πάντα το μέγεθος και τη συχνότητα / διάρκεια τέτοιου είδους συμπεριφορών και ενεργειών, καθώς και να έχει διαβαθμίσεις ξεκινώντας από την συζήτηση, τον ειλικρινή διάλογο και την αποσαφήνιση των προβλημάτων, την δυνατότητα κριτικής και αυτοκριτικής και επανόρθωσης των λανθασμένων ενεργειών μέχρι την έγγραφη επίπληξη, την πολιτική καταδίκη, αλλά και (έσχατο μέτρο σε ακραίες συμπεριφορές) την στέρηση της ιδιότητας του μέλους.

10. Η στέρηση της ιδιότητας του μέλους αποτελεί έσχατο μέτρο καταδίκης / απομάκρυνσης οριακών συμπεριφορών και πρακτικών που θεωρούνται μη αποδεκτές. Η απόφαση λαμβάνεται από ολομέλεια της οργάνωσης. Τελική επικύρωση γίνεται στην πανελλαδική συνδιάσκεψη.

Στέρηση της ιδιότητας του μέλους μπορεί να εισηγηθεί προς την ολομέλεια:

- ο πυρήνας για μέλος ή μέλη του πυρήνα.
- ο τομέας για μέλος ή μέλη του τομέα.
- οι πυρήνες, τα τομεακά συντονιστικά ή το κεντρικό συντονιστικό για οποιοδήποτε μέλος της οργάνωσης.

Αν πρόκειται για εισήγηση συντονιστικών οργάνων, για την πρόταση χρειάζεται το 2/3 του συνόλου των μελών τους. Αν πρόκειται για εισήγηση πυρήνων, χρειάζεται πρόταση τουλάχιστον του 50% +1 των πυρήνων.

Για την απόφαση της ολομέλειας απαιτείται έγκριση με πλειοψηφία των 2/3 των παρόντων (ή πλειοψηφία του 50% +1 των παρόντων αν η πρόταση έγινε από τα 2/3 των πυρήνων), αλλιώς απορρίπτεται.

Προβλέπεται επίσης (με αντίστοιχη διαδικασία) η επίπληξη μέλους (δημόσια πολιτική καταδίκη).

11. Η λειτουργία της οργάνωσης περνά μέσα από τα εξής όργανα: (α) συνδιάσκεψη, (β) ολομέλεια, (γ) κεντρικό συντονιστικό, (δ) πανελλαδικό γραφείο, (ε) τομείς και οργανώσεις πόλης, (στ) συντονιστικά τομέων και οργανώσεων πόλης (στ) πυρήνες.

12. α. Η οργάνωση λειτουργεί σε κάθε επίπεδο με βάση την αρχή της πλειοψηφίας. Η πλειοψηφία οφείλει να σέβεται τις μειοψηφούσες απόψεις και να κατοχυρώνει εμπράκτως το δικαίωμα ύπαρξής τους. Μέσα από τα όργανά της οφείλει να ενισχύει την διακίνηση απόψεων και το διάλογο. Υπάρχει πλήρης ελευθερία διακίνησης απόψεων και διαλόγου στο εσωτερικό της οργάνωσης και κανένας φραγμός δεν

μπορεί να τεθεί. Ο διάλογος είναι δημόσιος, ενώ μόνο σε ειδικές περιπτώσεις μπορεί να αποφασίζεται καθυστέρηση της δημοσιοποίησης με συναίνεση όλων των πλευρών.

β. Η πολιτική οργάνωση υλοποιεί την απόφαση που πλειοψήφησε. Όσοι μειοψηφούν έχουν το δικαίωμα μετά από εύλογο χρονικό διάστημα και ανάλογα με τη σοβαρότητα του ζητήματος να επαναφέρουν την άποψή τους προς επανεξέταση, αλλά μέχρι τότε συνεχίζονται οι πολιτικές δραστηριότητες της οργάνωσης στα πλαίσια της πολιτικής γραμμής που έχει αποφασιστεί. Για την δημοσιοποίηση της διαφωνίας ισχύουν οι ίδιες αρχές δημοσιότητας που περιγράφηκαν και πιο πάνω.

γ. Όλες οι αποφάσεις των οργάνων για να ληφθούν προϋποθέτουν πλειοψηφία 50%+1 των μελών τους. Για τα μέλη του κεντρικού συντονιστικού από κεντρική εκλογή ισχύει ο ακόλουθος κανόνας: 3 συνεχείς αδικαιολόγητες απουσίες από συνεδρίαση σηματοδοτούν παραίτηση και άρα στο όργανο πηγαίνει ο επόμενος με βάση την ψηφοφορία εκλογής.

δ. Δεν υπάρχουν στεγανά ανάμεσα σε πυρήνες και τομείς, ανάμεσα στο κεντρικό και τα ενδιάμεσα όργανα, ανάμεσα στα συντονιστικά και τη βάση. Τα όργανα οφείλουν να εξασφαλίζουν την ελεύθερη οριζόντια και κάθετη κυκλοφορία απόψεων και ιδεών.

ε. Όλα τα όργανα της οργάνωσης μπορούν να συγκληθούν εκτάκτως όταν το ζητήσει το 1/3 των μελών τους

13. Πανελλαδική συνδιάσκεψη

α. Ανώτατο αποφασιστικό όργανο της πολιτικής οργάνωσης είναι η πανελλαδική συνδιάσκεψη. Αυτή συγκαλείται σε ετήσια βάση και σε αυτήν χαράσσεται και αποφασίζεται η γενική πολιτική και ιδεολογική κατεύθυνση της οργάνωσης. Η θεματολογία της καθορίζεται από τα πριν. Τα κείμενα-εισηγήσεις πρέπει να είναι γνωστά τουλάχιστον ένα μήνα πριν. Κατατίθενται σε όλα τα όργανα και μέλη για την πραγματοποίηση του απαιτούμενου εσωτερικού διαλόγου.

β. Η πανελλαδική Συνδιάσκεψη ως κυρίαρχο σώμα καθορίζει την μορφή και τον χαρακτήρα της οργάνωσης, τις βασικές πολιτικές και ιδεολογικές της συντεταγμένες, την οργανωτική της δομή. Μόνο αυτή αποφασίζει για ενδεχόμενες τροποποιήσεις του οργανωτικού πλαισίου. Εκλέγει μέρος του κεντρικού συντονιστικού.

γ. Η πανελλαδική Συνδιάσκεψη πραγματοποιείται από σώμα αντιπροσώπων εκλεγμένων από τους πυρήνες. Το μέτρο με βάση το οποίο εκλέγονται οι αντιπρόσωποι ορίζεται από το ΚΣΟ που εγκρίνει της Θέσεις και τις εισηγήσεις για τη Συνδιάσκεψη.

14. Πανελλαδική Ολομέλεια

α. Στο διάστημα που μεσολαβεί ως την συνδιάσκεψη ανώτερα αποφασιστικά όργανα είναι οι πανελλαδικές ολομέλειες. Ολομέλεια της οργάνωσης συγκαλείται τουλάχιστον 4 φορές τον χρόνο και το περιεχόμενό της είναι (με ευθύνη του κεντρικού συντονιστικού) καθορισμένο και γνωστό δέκα μέρες πριν. Οι αποφάσεις παίρνονται συλλογικά και δημοκρατικά μέσα από τις προβλεπόμενες διαδικασίες. Με την ολοκλήρωση των διαδικασιών τα μέλη της οργάνωσης αποφασίζουν με ψηφοφορία τι είναι προτιμότερο να επιλεγεί.

β. Έκτακτη ολομέλεια μπορεί να συγκληθεί: (α) με απόφαση του πολιτικού συντονιστικού, (β) όταν το ζητούν το 1/3 των μελών της οργάνωσης, (γ) όταν το ζητούν το 1/3 του συνόλου των πυρήνων.

Στις περιπτώσεις (β), (γ) το κεντρικό συντονιστικό οφείλει να συγκαλέσει την έκτακτη ολομέλεια μέσα σε διάστημα 15 ημερών από τη διατύπωση του αιτήματος ή της διαφωνίας.

15. Κεντρικό συντονιστικό

α. Το ανώτερο πολιτικό καθοδηγητικό όργανο για το διάστημα που μεσολαβεί ανάμεσα σε δύο πανελλαδικές ολομέλειες είναι το κεντρικό συντονιστικό και έχει χαρακτήρα επιτελικό, αντιπροσωπευτικό και συντονιστικό.

β. Το κεντρικό συντονιστικό εποπτεύει και εγγυάται σωστή και δημοκρατική λειτουργία της οργάνωσης την εφαρμογή των αποφάσεων των ολομελειών στα μεταξύ τους διαστήματα. Χαράζει την γραμμή καθοδήγησης για την οργάνωση στα πλαίσια της εφαρμογής των αποφάσεων των ολομελειών. Οφείλει να βρίσκει λύσεις σε τυχόν προβλήματα που εμφανίζονται. Το κεντρικό συντονιστικό ως καθοδηγητικό

κέντρο οφείλει να έχει ξεκάθαρη αντίληψη των συνθηκών μέσα στις οποίες εργάζονται οι πυρήνες, των τρόπων με τους οποίους παρεμβαίνουν και τα αποτελέσματα τα οποία παράγουν και να ενημερώνει με ταχύτητα και πληρότητα τους πυρήνες για τις αποφάσεις που λαμβάνει.

γ. Ο τρόπος ανάδειξης του κεντρικού συντονιστικού είναι μεικτός: μέρος των μελών του εκλέγεται σε κεντρική ψηφοφορία και μέρος του από τους τομείς και τους πυρήνες της οργάνωσης.

δ. Το κεντρικό συντονιστικό κατανέμει στο εσωτερικό του (και γνωστοποιεί στην οργάνωση) επιμέρους αρμοδιότητες, όπως αυτές προκύπτουν από τις πολιτικές προτεραιότητες και το οργανωτικό σχήμα της οργάνωσης.

ε. Με απόφαση του κεντρικού συντονιστικού και υπό την ευθύνη του συγκροτούνται, αν χρειαστεί, ειδικές ομάδες εργασίας από μέλη της οργάνωσης.

στ. Τα περιθώρια δράσης του οριοθετούνται από δύο παραμέτρους: Αφενός από τις αποφάσεις των πανελλαδικών Συνδιασκέψεων και των πανελλαδικών ολομελειών, αφετέρου από τις πολιτικές πρακτικές και αποφάσεις των πυρήνων όπως αυτές αποτυπώνονται μέσα στις διαδικασίες τους. Το κεντρικό συντονιστικό οφείλει να καταβάλλει κάθε δυνατή προσπάθεια ώστε να βρίσκεται σε μια συνεχή επικοινωνία με τους πυρήνες, σε έναν πραγματικά αμφίδρομο πολιτικό διάλογο με αυτούς, να μπορεί κάθε στιγμή να τροφοδοτείται από τον πλούτο της συζήτησης στη βάση της οργάνωσης

16. Τομείς

α. Ενδιάμεσα όργανα της οργάνωσης αποτελούν οι τομείς. Οι τομείς περιλαμβάνουν ομοειδείς πυρήνες, με κριτήριο την ενότητα των ταξικών τοποθετήσεων, των κοινωνικών κατηγοριών και των κοινωνικών χώρων. Οι τρεις τομείς της Αριστερής Ανασύνθεσης είναι ο Τομέας Εργαζομένων, ο Τομέας Νεολαίας και ο Τομέας Συνοικιών.

β. Όργανα των τομέων είναι οι τομεακές ολομέλειες και τα τομεακά συντονιστικά. Τα τομεακά συντονιστικά εκλέγονται μέσα από τις τομεακές ολομέλειες και από τους πυρήνες. Όλοι οι πυρήνες ενός τομέα θα πρέπει να εκπροσωπούνται σε ένα τομεακό συντονιστικό

γ. Οι τομεακές ολομέλειες συγκαλούνται τουλάχιστον 1 φορά τους 2 μήνες και σχεδιάζουν την πολιτική δράση του τομέα στα πλαίσια των γενικών κατευθύνσεων της οργάνωσης.

δ. Τα συντονιστικά όργανα τομέα εποπτεύουν και καθοδηγούν συνολικά τη λειτουργία του τομέα και τους επιμέρους πυρήνες που τον απαρτίζουν.

ε. Είναι δυνατό να υπάρχουν και εξωτερικές καθοδηγήσεις για τομείς ή πυρήνες όταν οι τομείς και οι πυρήνες κρίνουν ότι χρειάζονται πολιτική και υποστήριξη και βοήθεια. Αντίστοιχη πρόταση μπορεί να κάνει και το κεντρικό συντονιστικό ή τα συντονιστικά των τομέων. Σε κάθε περίπτωση ο εξωτερικός καθοδηγητής πρέπει να έχει την έγκριση του αντίστοιχου πυρήνα. Ο εξωτερικός καθοδηγητής δεν έχει δικαίωμα ψήφου στον πυρήνα που καθοδηγεί και ψηφίζει στον πυρήνα στον οποίο ανήκει.

στ. Τα συντονιστικά όργανα τομέων διατηρούν σχετική αυτοτέλεια: εξειδικεύουν την κεντρική πολιτική κατεύθυνση της οργάνωσης στους χώρους τους, συντονίζουν και έχουν επιμέρους σχεδιαστικό ρόλο στα πλαίσια των αποφασισμένων από τα ανώτερα όργανα πολιτικών επιλογών. Μέσα από τέτοιου τύπου λειτουργία αυτών των οργάνων περνά και η αναπαραγωγή ενδιάμεσων στελεχών.

ζ. Ολομέλεια τομέα συγκαλείται κατόπιν απόφασης του συντονιστικού του τομέα ή απόφασης του 1/3 των μελών ή των πυρήνων του τομέα Σε περίπτωση διαφωνίας τομεακού συντονιστικού με πυρήνα του αντίστοιχου τομέα συγκαλείται τομεακή ολομέλεια.

η. Οι τομείς της οργάνωσης έχουν τοπική και πανελλαδική διάρθρωση. Αντίστοιχα συγκροτούνται και τα τομεακά συντονιστικά

8. Ο Τομέας Συνοικιών αποτελείται από τις/τους συντρόφους που δραστηριοποιούνται κύρια σε τοπικά κινήματα, αριστερά δημοτικά σχήματα, επιτροπές κατοίκων και έχει την ευθύνη για την παρέμβαση της οργάνωσης στα ζητήματα που αφορούν τα τοπικά κινήματα, τη διαχείριση του χώρου, την τοπική αυτοδιοίκηση. Σε ολομέλειά του εκλέγει το Συντονιστικό του Τομέα Συνοικιών.

17. Οργανώσεις πόλης ή περιοχής

α. Συγκροτούνται οργανώσεις πόλης ή περιοχής με αντίστοιχα συντονιστικά όργανα. Στις οργανώσεις πόλεις εκπροσωπούνται όλοι οι πυρήνες της πόλης ή της περιοχής.

β. Το συντονιστικό της οργάνωσης πόλης συγκροτείται από εκπροσώπους όλων των πυρήνων της πόλης . Εκλέγει τον υπεύθυνο της οργάνωσης πόλης.

Γ. Ειδικά για την οργάνωση Αθήνας συγκροτείται εννιαμελές γραφείο Αθήνας – Πειραιά που να αποτελείται από: Υπεύθυνο/η Αθήνας – Πειραιά, Οργανωτικό Υπεύθυνο Αθήνας – Πειραιά, Εκπρόσωπο ΣΤΕ, Εκπρόσωπο ΣΤΝ, Εκπρόσωπο Τομέα Συνοικιών, Υπεύθυνο/η ανατολικών και βόρειων, Υπεύθυνο/η δυτικών και Πειραιά, Υπεύθυνο/η Κεντρικού Τομέα Αθηνών (οι δύο πρώτοι και οι τέσσερις τελευταίοι εκλέγονται από Ολομέλεια Αθήνας).

18. Πυρήνες

α. Ο πυρήνας αποτελεί σημαντικό κύτταρο δημοκρατικής λειτουργίας, πολιτικής παρέμβασης και αναπαραγωγής. Οι πυρήνες συγκροτούνται στους μαζικούς χώρους όπου παρεμβαίνει η οργάνωση και αποτελούνται από τουλάχιστον τρία μέλη ο καθένας.

β. Κάθε μέλος πρέπει να ανήκει οργανικά και να παρεμβαίνει μέσα από κάποιον πυρήνα. Κάθε μέλος εκπροσωπείται και ψηφίζει μόνο σε έναν πυρήνα.

γ. Τα μέλη της οργάνωσης κατανέμονται σε πυρήνες (και τομείς) με πρόταση του κεντρικού συντονιστικού. Σε περίπτωση που στην απόφαση αυτή διαφωνεί ο πυρήνας από τον οποίο ή για τον οποίο αποσπάται ένας σύντροφος το ζήτημα επιλύεται σε ολομέλεια.

Η κατανομή των συντρόφων σε πυρήνες γίνεται με κριτήρια ομοιογένειας κοινωνικών πρακτικών και εντάξεων, καλύτερου σχεδιασμού της πολιτικής δράσης της πολιτικής οργάνωσης και άρθρωσης της πολιτικής της συζήτησης.

Οι εργαζόμενοι της οργάνωσης βρίσκονται σε επαρχιακές πόλεις όπου λειτουργούν πυρήνες της οργάνωσης (είτε πυρήνες εργαζομένων, είτε μεικτοί πυρήνες εργαζομένων – νεολαίων) εκπροσωπούνται και ψηφίζουν στον τοπικό πυρήνα και όχι στον πανελλαδικό πυρήνα εργαζομένων, διατηρώντας το δικαίωμα να παρακολουθούν και να τροφοδοτούνται και από τον πανελλαδικό πυρήνα εργαζομένων που αναλογεί στην εργασιακή τους ένταξη.

Εάν ένας πυρήνας για μακρό διάστημα δεν κατορθώνει να συνεδριάσει, ή υπολειπεται, ή δεν παίρνει θέση σε κρίσιμες διαδικασίες (π.χ. Συνδιασκέψεις, πανελλαδικές ολομέλειες κλπ) τότε η οργάνωση και οι διαδικασίες της θα πρέπει να εξετάσουν πολύ σοβαρά την πιθανότητα ανακατανομής των συντρόφων.

Οι σύντροφοι του εξωτερικού ανήκουν στον πυρήνα προέλευσης του εκτός αν αποφασιστεί διαφορετικά από τα αρμόδια όργανα και την διαδικασία μέσω της οποίας συγκροτούνται οι πυρήνες.

δ. Κάθε πυρήνας εκλέγει τους αντιπροσώπους του στα συντονιστικά όργανα (και αναπληρωματικούς), ένας εκ των οποίων είναι ο υπεύθυνος των πυρήνων. Επίσης κατανέμει, αν χρειαστεί, στα μέλη του άλλες επιμέρους ευθύνες, ενημερώνοντας για αυτό τα συντονιστικά όργανα. Επίσης κατανέμει, αν χρειαστεί, στα μέλη του άλλες επιμέρους ευθύνες, ενημερώνοντας για αυτό τα συντονιστικά όργανα.

ε. Ο πυρήνας είναι βασικό όργανο πολιτικής λειτουργίας και απόφασης όχι μόνο για τα ζητήματα του χώρου ευθύνης του αλλά και για τη συνολική κατεύθυνση της οργάνωσης. Συζητά και παίρνει θέση πάνω σε όλα τα ζητήματα που απασχολούν την οργάνωση. Αποτελεί βασικό κύτταρο της διαδικασίας απόφασης της οργάνωσης. Δικαιούται να έχει πλήρη πολιτική επικοινωνία κάθετη και οριζόντια με το σύνολο της οργάνωσης. Εντός των γενικών κατευθύνσεων της οργάνωσης και των τομέων έχει την βασική ευθύνη για τη χάραξη γραμμής για το μαζικό χώρο του.

στ. Ο ρόλος του πυρήνα είναι να εξασφαλίζει την εξειδίκευση της πολιτικής παρέμβασης της οργάνωσης κατά χώρους. Πολιτικοποιεί σε πρωτογενές επίπεδο τα μέλη, επιτελεί μορφωτικές πολιτικές λειτουργίες και προσπαθεί να μειώσει τις διαφορές επιπέδων πολιτικής συγκρότησης.

ζ. Ο πυρήνας είναι κύτταρο δημοκρατικής λειτουργίας της οργάνωσης. Καλλιεργεί τη συντροφικότητα. Συζητά ανοιχτά και συλλογικά τα προβλήματα κατεύθυνσης και φυσιογνωμίας της οργάνωσης. Ασκεί κριτική στις συλλογικές αποφάσεις και τις επιλογές των διάφορων οργάνων, διαπαιδαγωγεί τα μέλη του στην συντροφική κριτική και στη δημόσια αυτοκριτική, στη λογική και πρακτική της πολιτικής σεμνότητας και της επίλυσης των αντιθέσεων στους κόλπους του λαού. Ελέγχει στην πράξη, στη δοκιμασία επαφής με τον κόσμο και την ορθότητα της πολιτικής γραμμής. Εάν χρειάζεται εγκαλεί αιτιολογημένα τα διάφορα όργανα και υπευθύνους. Εφαρμόζει και ελέγχει αν τηρείται στην πράξη η οριζόντια και κάθετη κυκλοφορία απόψεων και πληροφοριών. Ελέγχει τις αυταρχικές και

αντισυντροφικές συμπεριφορές, τον συγκεντρωτισμό, τις αρχηγικές συμπεριφορές. Ενισχύει και στηρίζεται στη δημιουργικότητα των μελών αλλά και των μαζών.

η. Ο πυρήνας δικαιούται και υποχρεούται να έχει άποψη για το σύνολο των ζητημάτων που αφορούν την οργάνωση. Η θεματολογία του δεν έχει περιορισμούς και με την έννοια αυτή στο εσωτερικό του αναπαράγεται το σύνολο της συζήτησης που αναπτύσσεται στο κεντρικό συντονιστικό, τις συνδιασκέψεις και τις ολομέλειες. Ακριβώς και πάνω σε αυτήν την βάση το κεντρικό συντονιστικό προσπαθεί να συντονίσει τον διάλογο των πυρήνων, που ως σύνολο σε κάθε συγκυρία πρέπει εξελίσσεται συνολικά και ταυτόχρονα σε ολόκληρη την οργάνωση.

θ. Ταυτόχρονα οι πυρήνες έχουν επιπλέον το καθήκον να αναπτύσσουν και ένα πεδίο συζητήσεων που αφορά τον συγκεκριμένο κοινωνικό χώρο στον οποίο δρα και αναφέρεται. Η εξειδίκευση της συζήτησης που προκύπτει σε αυτό το πεδίο τομής, ανάμεσα στην πολιτικοποίηση της οργάνωσης και την αντανάκλαση της γενικής κοινωνικής και πολιτικής συγκυρίας εντός ενός κοινωνικού χώρου και στην δοσμένη στιγμή του, αποτελεί υποχρέωση του πυρήνα. Ο πυρήνας υποχρεούται να τροφοδοτεί την οργάνωση στο σύνολο της, με αναλύσεις και εκτιμήσεις που αναδύονται από την αλληλεπίδραση της οργάνωσης, με τον συγκεκριμένο εδαφικό και κοινωνικό χώρο. Ταυτόχρονα ο πυρήνας διαθέτει το δικαίωμα να αναπτύξει την πολιτική του παρέμβαση στον χώρο αυτό, υπό το πρίσμα της λογικής του και με κριτήρια την συγκεκριμένη μορφή αντιφάσεων που συμπυκνώνει ο χώρος αυτός και την βέλτιστη εξυπηρέτηση των βασικών στόχων της οργάνωσης.

19. Οι συνεδριάσεις των πυρήνων, των τομέων, των γραφείων, των Ολομελειών, των Συνδιασκέψεων του κεντρικού συντονιστικού, του πανελλαδικού γραφείου, γενικά όλων των θεσμικών μορφών της οργάνωσης, υποχρεούνται στην άμεση δημοσιοποίηση όλων των αποφάσεων τους, και των βασικών σημείων που απασχόλησαν την συζήτηση τους.

20. Ο ρόλος του υπεύθυνου ενός πυρήνα ή τομέα είναι σημαντικός στην ενίσχυση των λειτουργιών του. Ο υπεύθυνος πυρήνα (ή τομέα), όπως και οι υπόλοιποι εκπρόσωποι του πυρήνα οφείλουν να παρουσιάζουν με ακρίβεια και πληρότητα την κατάσταση του πυρήνα ή τομέα στα όργανα και αντίστροφα, και να εξασφαλίζουν την οριζόντια και κάθετη επικοινωνία. Ο υπεύθυνος πυρήνα έχει την κύρια ευθύνη για το συντονισμό του πυρήνα, χωρίς να παραβλέπουμε ότι σε τελευταία ανάλυση, ο συντονισμός των διαδικασιών του πυρήνα είναι υπόθεση όλων των συντρόφων του πυρήνα.

21. Τα μέλη του κεντρικού συντονιστικού, και των τομεακών συντονιστικών οργάνων καθώς και οι υπεύθυνοι των πυρήνων είναι άμεσα ανακλητά. Όσα μέλη του κεντρικού συντονιστικού εκλέγονται με κεντρική διαδικασία από τη Συνδιάσκεψη είναι ανακλητά μόνο από έκτακτη συνδιάσκεψη ή πανελλαδική Ολομέλεια. Όσοι εκλέγονται από τομεακή ολομέλεια ανακαλούνται από τομεακή ολομέλεια. Όσοι εκλέγονται από πυρήνες ανακαλούνται από συνεδρίαση του πυρήνα. Σε κάθε περίπτωση η πλειοψηφία ορίζεται για την ανάκληση ορίζεται στα 2/3.

22. Η εκλογή των μελών των συντονιστικών οργάνων που εκλέγονται κεντρικά από τη συνδιάσκεψη γίνεται με μυστική ψηφοφορία. Ο μέγιστος αριθμός σταυρών δεν μπορεί να ξεπερνά το 1/3 των προς εκλογή θέσεων. Οι εκπρόσωποι πυρήνων, τομέων και τα μέλη τομεακών συντονιστικών εκλέγονται με ανοιχτή ψηφοφορία.

23. Το κεντρικό συντονιστικό απαρτίζεται από:

A) Τους/τις υπευθύνους των τομέων της οργάνωσης (νεολαία, εργαζόμενοι, συνοικίες), τους/τις υπευθύνους των οργανώσεων πόλεων (Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Πάτρα, Ιωάννινα, Κρήτη και όπου άλλου διαμορφωθούν οργανώσεις πόλης ή περιοχής)

B) Εκπροσώπους των πυρήνων με μέτρο 1/20 (3-20 μέλη: 1 εκπρόσωπος, 21-40 μέλη: 2 εκπρόσωποι, Πάνω από 40: 3 εκπρόσωποι).

Γ) 13 κεντρικά εκλεγμένα μέλη από τη συνδιάσκεψη. Το Κ.Σ. συνεδριάζει τακτικά κάθε πρώτη Κυριακή του μήνα και εκτάκτως όταν χρειάζεται. Τη σύγκλιση έκτακτης συνεδρίασης μπορούν να προκαλέσουν (α) το 1/3 του Γραφείου (β) 1/3 των μελών του.

Ανάμεσα στις συνεδριάσεις του κεντρικού συντονιστικού την ευθύνη για το συντονισμό της οργάνωσης έχει το 13μελές πανελλαδικό γραφείο. Το κεντρικό συντονιστικό στην πρώτη του συνεδρίαση εκλέγει τον υπεύθυνο του Κ.Σ., τον αναπληρωτή υπεύθυνο και το γραφείο.

Το γραφείο είναι 13μελές και σε αυτό συμμετέχουν ο υπεύθυνος του Κ.Σ., ο αναπληρωτής υπεύθυνος, ο/η Υπεύθυνος/η ΣΤΕ, ο/η Υπεύθυνος/η ΣΤΝ, ο/η Υπεύθυνος/η ΣΤΣ, οι Υπεύθυνοι/ες των οργανώσεων Αθήνας – Πάτρας – Θεσσαλονίκης και 5 μέλη εκλεγμένα με κεντρική εκλογή από το ΚΣΟ. Πρέπει ακόμη να έχει και τις ακόλουθες αρμοδιότητες στην εσωτερική του κατανομή: Α) Οικονομικά Β) ιδεολογικός τομέας (έντυπο – Λέσχη – Εκδηλώσεις) Γ) Επαρχίες Δ) ΑΝΤΑΡΣΥΑ

Το Γραφείο συνεδριάζει τακτικά 1 φορά εβδομαδιαία και εκτάκτως όταν το απαιτούν το 1/3 των μελών του, ή ο υπεύθυνος. Το γραφείο έχει αρμοδιότητα στην δημόσια εκπροσώπηση της οργάνωσης και τον γενικό συντονισμό της, μεταξύ των συνεδριάσεων του κεντρικού συντονιστικού. Είναι υπόλογο στο κεντρικό συντονιστικό.

Το κεντρικό συντονιστικό είναι αυτό που εξειδικεύει τις κατευθύνσεις των πανελλαδικών ολομελειών και συνδιασκέψεων της οργάνωσης.

24. Έσοδα της οργάνωσης

Τα έσοδα της οργάνωσης προέρχονται από τις παρακάτω πηγές

1. Από τις συνδρομές των μελών της. Η συνδρομή είναι μηνιαία. Το ύψος της είναι συγκεκριμένο και ορίζεται από το κάθε μέλος ξεχωριστά σύμφωνα με τις δυνατότητες του/της.
2. Από την πώληση εντύπου υλικού.
3. Από την διοργάνωση μαζικών εκδηλώσεων, πολιτικών και ψυχαγωγικών-πολιτιστικών και την πώληση εισιτηρίων.
4. Από κουπόνια οικονομικής ενίσχυσης.

25. Οι υπεύθυνοι νεολαίας, εργαζομένων, συνοικιών, οργανώσεων πόλης, ο υπεύθυνος και ο αναπληρωτής υπεύθυνος καθώς και κάθε άλλο μέλος που αναλαμβάνει την δημόσια εκπροσώπηση της οργάνωσης οφείλει να εκφράζει από το όποιο δημόσιο βήμα τις αποφάσεις της οργάνωσης και όχι προσωπικές του απόψεις.

26. Σε όλες τις διαδικασίες της οργάνωσης πρέπει να δίνεται εκείνος ο χρόνος ομιλίας που να επιτρέπει και να ξεδιπλώνονται οι απόψεις και να ολοκληρώνονται οι διαδικασίες. Σε κάθε περίπτωση ύπαρξης διαφωνίας ή αντιεπίστασης να εξασφαλίζονται κανόνες και εγγυήσεις ισηγορίας.

27. Σε κάθε περίπτωση θεωρούμε πως το οργανωτικό σχήμα μιας οργάνωσης δεν μπορεί ούτε να επεκτείνει ούτε να περιορίσει την πραγματική της δυναμική. Ούτε γενικώς μπορεί να λύσει τα προβλήματα της, ούτε να τα δημιουργήσει. Σε κάθε δεδομένη στιγμή αποτυπώνει την ποιότητα και την ένταση των πολιτικών της σχέσεων και πρέπει να σχεδιάζεται έτσι ώστε να τις εξυπηρετεί. Η επιτυχία ή όχι ενός οργανωτικού έγκειται στην ίδια την δυναμική της οργάνωσης, να αντιλαμβάνεται την ενότητά της, και να αναζητά μέσα από αυτό την σπονδύλωση της. Το οργανωτικό δεν πρέπει να δημιουργεί πρόσθετους καταναγκασμούς, πρέπει να προσαρμόζεται με τρόπο τέτοιο, που σε κάθε δεδομένη στιγμή, να εκφράζει τις πραγματικές ανάγκες πολιτικού συντονισμού της οργάνωσης.